Βασίλειος Σκαλτσοδήμος-Σκαλτσάς

Σωτηρίου Κασσανού

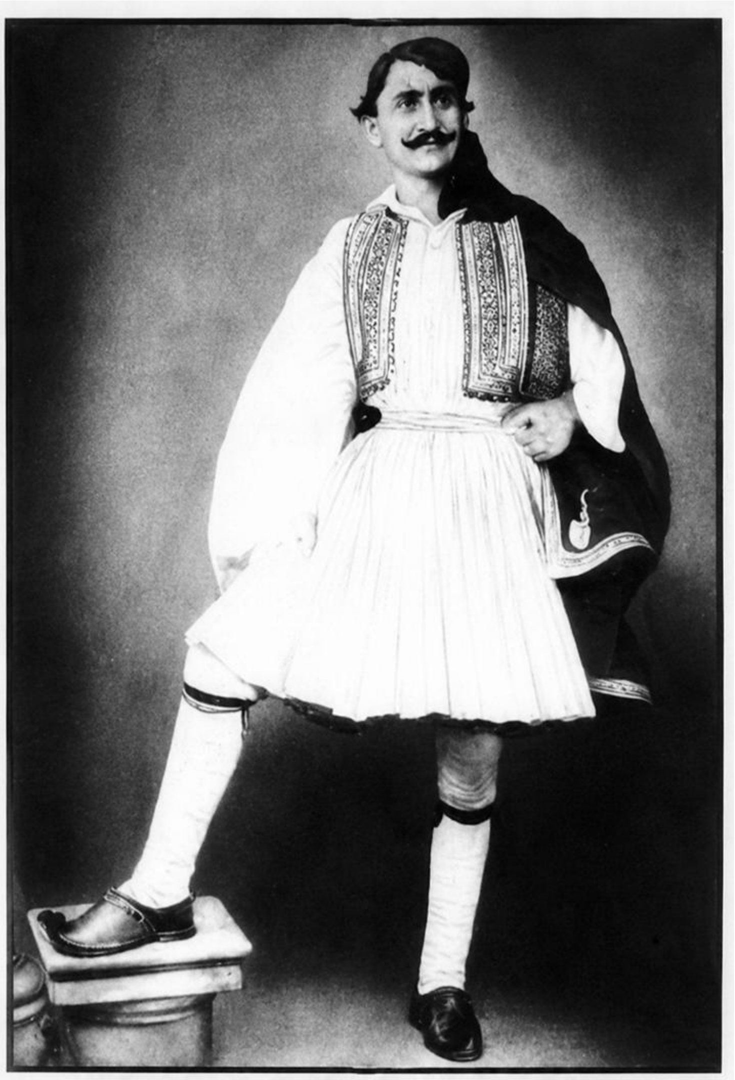

Βιογραφικά στοιχεία

Γεννήθηκε στην Αρτοτίνα Δωρίδος τό 1813, γιος του οπλαρχηγού Δήμου Σκαλτσά, τον οποίον και ακολουθούσε από νεαρή ηλικία.

Μετά το θάνατό του πατέρα του έστειλε επιστολή στον Καποδίστρια, την 18 Μαρτίου 1828, ζητώντας να αναλάβει την αρχηγεία του Στρατεύματος του πατέρα του που μέχρι τότε την είχε ο ανιψιός του Δήμου Σκαλτσά Κωνσταντής Καλύβας ο οποίος είχε πεθάνει κι αυτός στα Τροιζόνια. Ο Καποδίστριας δεν το ενέκρινε, λόγω του νεαρού της ηλικίας του.

Το 1829 του έδωσε το βαθμό του Λοχαγού για τις υπηρεσίες που προσέφερε ο πατέρας του προς το Έθνος. Μετέσχε του πολέμου της ανεξαρτησίας λαβών μέρος ως εθελοντής εις τα άτακτα Σώματα σε μάχες κατά των Τούρκων (Βόνιτσα 1829)

Το 1836 εγκαταστάθηκε στο Αγρίνιο.

Ήταν παντρεμένος με την Μαριώσσα Στάϊκου, κόρη του Γιαννάκη Στάϊκου και είχαν αποκτήσει πέντε παιδιά, έναν γιό καί τέσσερα κορίτσια.

Ο γιός του Ανδρέας Σκαλτσοδήμος, βουλευτής και δήμαρχος Αγρινίου, ο οποΐος παντρεύτηκε την Ελένη Τζωριζοπούλου, χωρίς νά αφήσουν απογόνους.

Από τις τέσσερεις κόρες του, η Ελένη καί η Γιαννούλα πέθαναν σέ μικρή ηλικία.

Η Σπυριδούλα παντρεύτηκε τον γιατρό Μιχαήλ Μπέλλο, δημάρχου Αγρινίου,[1] χήρεψε και ξαναπαντρεύτηκε με τον Κωνσταντίνο Ευθυμίου Αξιωματικό της Εφίππου Χωροφυλακής.

Τέλος η Δήμητρα τον γιατρό Νίκο Παπαϊωάννου που η καταγωγή του ήταν από το Λιδορίκι.

Απεβίωσε στις 10 Ιουλίου 1873 εν ενεργεία βουλευτής.

Μετά το θάνατό του η οικογένεια του λάμβανε βοήθημα (1873-1875)

Πολιτική σταδιοδρομία

Εξελέγη βουλευτής Δωρίδος για πρώτη φορά στις εκλογές του 1850 και επανεξελέγη, ως βουλευτής Τριχωνίας, στις εκλογές του 1862, του 1865, του 1869, του 1872 και του 1873.

Διετέλεσε υπουργός Στρατιωτικών στην κυβέρνηση Μπενιζέλου Ρούφου (1865), θέση στην οποία παρέμεινε μέχρι τις 26 Ιανουαρίου 1866, οπότε και αντικαταστάθηκε.

Στρατιωτική σταδιοδρομία

1841. Υπηρετεί ψς Υπολοχαγός στην 1η Τετραρχία
1844:Λαμβάνει τόν Αργυρούν Σταυρόν των Ιπποτών
1844: Μετατίθεται από το 8ο στο 5ο Τάγμα Οροφυλακής ως Λοχαγός 2 Τάξεως
1848: Προβιβάζεται σε Λοχαγό 1ο Τάξεως
1850: Μετατίθεται από το 5ο στο 3ο Τάγμα Οροφυλακής
1852: Μετατίθεται από το 1ο στο 4ο Τάγμα Οροφυλακής
1853: Δια Βασιλικού Διατάγματος προάγεται σε Ταγματάρχη Οροφυλακής
1854:Μετατίθεται από το 4ο Ελαφρό Τάγμα Οροφυλακής στο 7ο
1855: Τίθεται εις αργίαν
1858: Προτάσσει του Υπουργού των Στρατιωτικών μετατάσσεται εις το Όπλο του Πεζικού
1860: Διορίζεται τακτικό μέλος του Γεωργικού Συμβουλίου Ακαρνανίας και Αιτωλίας
1861:Τίθεται εν Αργία
1862: Ανακαλείται εις ενέργεια τον και διορίζεται προσωρινώς εις την εφεδρείαν του 9 Τάγματος (Νομός Λακωνίας)
1864: Ανακαλείται εις ενέργεια, διορίζεται εις τη θέση του Διοικητού του Ημιτάγματος Ευζώνων και προβιβάζεται σε Αντισυνταγματάρχη
1868: Προβιβάζεται σε Συνταγματάρχη και διορίζεται ως Αρχηγός του Στρατού στη Δυτική Ελλάδα αντικαθιστώντας τον Συνταγματάρχη του Μηχανικού Λεωνίδα Σμόλεντς ή Σμολέντσκη

Διετέλεσε εναλλάξ αρχηγός του Στρατού Ανατολικής και Δυτικής Στερεάς Ελλάδας όπου κατά τη θητεία του μαζί με το γαμπρό του Συνταγματάρχη Μήτρο Σκυλοδήμο έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στην καταπολέμηση της ληστείας

Αποστρατεύτηκε την 6 Φεβρουαρίου 1869.

Πηγές

- ΔΙΣ ΓΕΣ, Μεγάλη Στρατιωτική και Ναυτική Εγκυκλοπαίδεια,1930
- Γιαννακοπούλου Ελένη, Η διαμόρφωση του κοινωνικού ιστού στο Βραχώρι (19ος - α΄ μισό του 20ού αιώνα) Αρχειοθετήθηκε 2019-12-22 στο Wayback Machine., από την ιστοσελίδα epoxi.gr
- Βασίλη Λαμνάτου, Τρείς Ιστορικές Οικογένειες της Ρούμελης (Σκαλτοδήμου Στάϊκου και Παπαϊωάννου), 1994
- Βουλή των Ελλήνων, Μητρώον Πληρεξουσίων, Γερουσιαστών και Βουλευτών. 1822-1935, Αθήνα 1986, σελ. 55, 77, 160 - 161 (pdf)
- ΦΕΚ Α58 /1865, Α3 /1841, Α13 /1844, Α30 /1844, Α26 /1848, Α1 /1850, Α30 /1852, Α10 /1853, Α15 /1854, Α28 /1855, Α45 /1858, Α17 /1860, Α9 /1861, Α51 /1862, Α54 /1864 καί Α14 /1868